

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 37Ek/324/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118230968
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Šnapková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6118230968.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica vo veci exekúcie oprávneného: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 35 792 752 práv. zast.: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, proti povinnej: T., na vymoženie pohľadávky vo výške 11 316,40 eura s príslušenstvom, vykonávanej súdnym exekútorom JUDr. Štefanom Šviderským PhD., so sídlom Exekútorského úradu Vranov nad Topľou, Ul. Hronského 1811, 093 45 Vranov nad Topľou, pod sp.zn. 178EX 105/2018, o sťažnosti povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 37Ek/324/2018 zo dňa 27. novembra 2018, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 37Ek/324/2018 zo dňa 27. novembra 2018 **z a m i e t a**.

II. Súd oprávnenému priznáva od povinnej náhradu trov konania o sťažnosti, pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia, vo výške 174,08 eura, ktoré budú vymáhané na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie domáhal od povinnej vymoženia pohľadávky vo výške 11 316,40 eura s príslušenstvom. Ako exekučný titul pripojil rozhodcovský rozsudok vydaný Slovenským arbitrážnym súdom, zriadeným Asociáciou Slovenských arbitrážnych súdov, z.z.p.o., sp. zn. 286/08/16 zo dňa 24. 11. 2016, ktorý sa stal právoplatný dňa 23. 12. 2016 a vykonateľný dňa 28. 12. 2016 (ďalej aj ako len „exekučný titul“). Okresný súd Banská Bystrica poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Štefana Šviderského, ktorý ju vedie pod sp. zn. 178EX/105/18.

2. Povinná podala návrh na zastavenie exekúcie s odôvodnením, že po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré viedli k zániku vymáhaného nároku, ďalej sú tu okolnosti, ktoré bránia jeho vykonateľnosti a sú tu aj iné skutočnosti, pre ktoré je exekúcia neprípustná. Exekúcia je neprípustná z dôvodu, že zmluvu o revolvingovom úvere uzavrela ako spotrebiteľ a nie ako podnikateľský subjekt a zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje nekalé alebo neprijateľné zmluvné podmienky. Tvrdila, že pred podpisom zmluvy o úvere ju zamestnanec oprávneného neupozornil na skutočnosť, že úver je jej poskytnutý na podnikateľskú činnosť a pre veľké množstvo dokumentov, ktoré podpisovala, si uvedenú skutočnosť nevšimla.

3. Oprávnený prostredníctvom právneho zástupcu vo svojom vyjadrení uviedol, že povinná nepreukázala splnenie dôvodu na zastavenie exekúcie v zmysle zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“). Ohľadne tvrdení povinnej uvádzaných v návrhu na zastavenie exekúcie, považoval za potrebné na prvom mieste podotknúť, že v rámci exekučného konania možno preskúmavať okolnosti, ktoré nasiali po vzniku exekučného titulu a nie okolnosti, ktoré existovali pred jeho vznikom spočívajúce napr. v podobe riešenia otázky týkajúcej sa záväzkového

vzťahu, zmluvných podmienok, a pod.. Okolnosti, ktoré nastali pred vydaním exekučného titulu, zákon umožňuje uplatniť len v konaní vo veci samej (v tzv. základnom konaní) a spôsobom na to určeným. Ich relevancia sa dovŕšuje vydaním vykonateľného rozhodnutia, ktoré sa stáva podkladom pre exekúciu (porovnateľne napr. R 47/1970). Ďalej konštatoval, že tvrdenia povinnej o spotrebiteľskom charaktere Zmluvy o revolvingovom úvere č. 228692-74375 zo dňa 25. 09. 2015 (ďalej aj „Zmluva“) sú nepravdivé a nemajú oporu vo vzájomných vzťahoch s oprávneným, sú s nimi v rozpore, a to jednak pokiaľ ide o predzmluvnú fázu, uzavretie samotnej zmluvy a tiež následné správanie povinnej. Charakter zmluvného vzťahu sa určuje na základe prejavenej vôle oboch zmluvných strán pred a pri uzavretí zmluvy. V tomto smere sú rozhodujúce obsah žiadosti o úver a zmluvy o úvere. Oprávnený považuje za nereálne, aby povinný vstupoval do zmluvného vzťahu s oprávneným, s ktorého obsahom by nesúhlasil a nehol stotožnený. Povinná tvrdí, že peňažné prostriedky použila na súkromné účely (leasing, splatenie iných spotrebiteľských úverov) a preto nejde o podnikateľský úver. Ak by mala povaha zmluvy závisieť od následného spôsobu použitia peňažných prostriedkov, v dôsledku toho by v čase uzavretia zmluvy (t.j. v deň jej podpisu) nikdy nebolo isté, aká je vlastne povaha zmluvného vzťahu, ak by závisela od toho, ako vlastne dlžník použije peňažné prostriedky. Dôsledky argumentácie povinnej by dokonca viedli k tomu, že charakter zmluvy by závisel od skutočného použitia peňažných prostriedkov aj v takom prípade, kedy by ich dlžník použil v rozpore s tým, čo tvrdil pred a pri uzavretí zmluvy (napríklad by žiadal o peňažné prostriedky na rozvoj podnikania, ale v skutočnosti by ich použil na úplne niečo iné). Čiže by sa povaha zmluvy menila v dôsledku jednostranného faktického konania (t.j. ani nie právneho úkonu) dlžníka. Takýto prístup však odporuje pravidlu, podľa ktorého sa obsah a povaha zmluvy posudzujú k okamihu jej uzavretia. Aj súdna prax konštantne uvádza, že povaha a platnosť právneho úkonu sa posudzujú k okamihu vykonania právneho úkonu (t.j. v tomto prípade zmluvy). Z tvrdení povinnej okrem popretia obsahu zmluvy ako vlastného prejavu vôle nevyplýva žiadna skutočnosť, ktorá by osvedčovala dôveryhodnosť jej tvrdení. Je zavádzajúce a nesprávne sa domnievať, že právny poriadok v akomkoľvek vzťahu umožňuje zmeniť povahu zmluvného vzťahu len na základe jednostrannej deklarácie jednej zmluvnej strany. Už len samotná skutočnosť, že povinná takmer 3 roky povahu Zmluvy nespochybnila, ale robí tak až v čase exekučného konania, svedčí o účelovosti jej tvrdení. Z obsahu Zmluvy vyplýva, že povinná ju uzatvárala ako podnikateľský subjekt konajúci pod obchodným menom, pri označení dlžníka sa uvádza jej IČO., adresa miesta jej podnikania a zápis podnikateľského subjektu v príslušnom živnostenskom registri. Súdny dvor Európskej únie pri riešení výkladu úniijného práva (smernica 93/13/ EHS) vo vzťahu k tomu, aké postavenie má byť priznané osobe vystupujúcej od začiatku vo vzťahu k dodávateľovi ako podnikateľ a ktorá až následne tvrdí, že je spotrebiteľom, rozhodol takto: Ak dodávateľ koná v dobrej viere, že druhá strana nie je spotrebiteľ nemôže sa táto osoba dovoliavať toho, že mala postavenie spotrebiteľa (ESD, C-464/01, vo veci Johann Gruber proti Bay Wa AG). Tento záver je pritom opakovane preberaný vrcholnými súdnymi inštanciami členských štátov EÚ, napríklad: Rovnako, pokiaľ spotrebiteľ predstiera, že je podnikateľom (alebo v tomto smere uvedie dodávateľa do omylu), je treba takúto obligáciu charakterizovať ako obchod, a nie spotrebiteľský záväzok, pretože je potrebné chrániť dodávateľovu dobrú vieru, pretože dobrá viera je všeobecným princípom zmluvného práva (Bundesgerichtshof, SRN, 22. 12. 2004, VIII ZR 91/04). Tvrdenie povinnej, že si Zmluvu a ostatné dokumenty pred jej podpísaním neprečítala a neoboznámila sa s nimi, je právne irelevantné. Takéto tvrdenia bez toho, aby boli preukázané zo strany povinného, by boli popieraním existencie písomnej formy právneho úkonu. Veriteľ by potom nemal možnosť nikdy obhájiť svoje práva a postavenie, pretože dlžníkovi stačí tvrdiť čokoľvek, vrátane popierania svojho konania s poukazovaním na to, že si napr. niečo nečítal, nevenoval tomu pozornosť, že mal v úmysle prostriedky použiť na súkromné účely, že dokumenty týkajúce sa podnikania predkladal len za účelom deklarovania prijímú a podobne, a bol by bez ďalšieho považovaný za spotrebiteľa a záväzkový vzťah za spotrebiteľský. Povinný sa nemôže dovoliavať prípadného ľahkovážneho konania pri uzatváraní zmluvy o úvere a nemôže byť v jeho prospech posúdená skutočnosť, že si prípadne zmluvu neprečítal alebo si neprečítal všetky dokumenty. Takáto ochrana nie je prípustná ani v prípade, ak sa jedná o spotrebiteľa.

4. Vyšší súdny úradník Okresného súdu Banská Bystrica uznesením sp. zn. 37Ek/324/2018 zo dňa 27. novembra 2018 výrokovou vetou I. rozhodol, že súd návrh povinnej na zastavenie exekúcie v celom rozsahu zamietla. Výrokovou vetou II. rozhodol, že oprávnený má voči povinnej nárok na náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 346,74 eura, ktorý bude vymáhaný na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie po právoplatnosti uznesenia. Zamietnutie návrhu povinnej odôvodnil tým, že súd sa ako prvou zaoberal otázkou, či boli splnené podmienky na podanie návrhu na zastavenie exekúcie, najmä či je návrh na zastavenie exekúcie odôvodnený a či bol podaný v lehote. Po jeho

preskúmaní zistil, že návrh povinnej na zastavenie exekúcie bol podaný u súdneho exekútora dňa 18. 06. 2018, teda po uplynutí lehoty v zmysle § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, t.j. po 15 dňoch od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie povinnej, ktorá uplynula dňa 12. 06. 2018. V danom prípade ide o návrh na zastavenie exekúcie v zmysle ustanovenia § 61k ods. 3 Exekučného poriadku, ktorý nemá odkladný účinok a povinná v ňom môže namietať len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie. V súvislosti s tvrdením povinnej, že v danom prípade vystupovala ako fyzická osoba - spotrebiteľ, vyšší súdny úradník konštatoval, že po preskúmaní predmetného rozhodcovského rozsudku mal jednoznačne za preukázané, že sa v danom prípade nejedná o rozhodcovský rozsudok vydaný na podklade spotrebiteľskej zmluvy, ale na podklade obchodno - záväzkového vzťahu. Napriek tomu, že povinná v návrhu na zastavenie exekúcie tvrdila, že zmluvný vzťah medzi oprávneným a povinnou mal charakter spotrebiteľského vzťahu, toto svoje tvrdenie nijakým spôsobom nepreukázala. Stotožnil sa s dôkazmi predloženými vo vyjadrení oprávneného, podľa ktorého povinná počas trvania zmluvného vzťahu (uzavretie Zmluvy) ako aj počas predzmluvných rokovaní prejavovala vôľu uzavrieť Zmluvu v pozícii podnikateľa, konajúceho v predmete svojej podnikateľskej činnosti. V tejto súvislosti uviedol, že tak v Žiadosti o úver bolo uvedené, že sa jedná o poskytnutie úveru na podnikateľské účely ako aj v Zmluve o revolvingovom úvere č. 228692-74375, kde v článku 1. 1. (prvá strana zmluvy) je uvedené, že veriteľ poskytne dlžníkovi na účely výkonu jeho podnikateľskej činnosti peňažné prostriedky v dohodnutej výške. V záverečných ustanoveniach Zmluvy sa zároveň zmluvné strany dohodli, že právne vzťahy Zmluvou výslovne neupravené, sa riadia príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka. Povinná v zmluve vyhlásila, že si ju prečítala, jej obsahu porozumela, že ju uzatvára na základe svojej slobodnej a vážnej vôle, nie pod nátlakom, v tiesni ani za inak nevýhodných podmienok a na dôkaz súhlasu so všetkými ustanoveniami tejto Zmluvy pripojili zmluvné strany svoje vlastnoručné podpisy. Vyšší súdny úradník zároveň konštatoval, že exekučný súd v konaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t.j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý ho podal. Súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku. Pri svojom rozhodovaní, vyšší súdny úradník poukázal na znenia ustanovení § 61k ods. 1 až 4, § 61l ods. 3, ods. 4, § 199a ods. 1, § 199d ods. 1 Exekučného poriadku a § 13a ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“).

5. Proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka povinná v zákonom stanovenej lehote podala sťažnosť, v ktorej žiadala, aby konajúci súd exekúciu v celom rozsahu zastavil a zaviazal oprávneného na úhradu trov konania, nakoľko Okresný súd Vranov nad Topľou rozsudkom sp. zn. 4Csr/I/2018-46 rozhodol, že zrušuje rozhodcovský rozsudok vydaný Slovenským arbitrážnym súdom, zriadeným Asociáciou Slovenských arbitrážnych súdov, z.z. p.o., so sídlom Krížna 56, 821 08 Bratislava, pod sp. zn. 286/08/16.

6. Právny zástupca oprávneného rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka považoval za vecne správne a plne sa s ním stotožnil. Zároveň dodal, že oprávnený proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou 4Csr/1/2018 zo dňa 02. 08. 2018 podal odvolanie, pričom Krajský súd v Prešove, ku dňu vyjadrenia sa k sťažnosti, o odvolaní oprávneného (v danom konaní žalovaného) nerozhodol. Rozsudok prvostupňového súdu, ktorým súd zrušil rozhodcovský rozsudok Slovenského arbitrážneho súdu sp.zn. 258/08/16, ktorý je exekučným titulom potom nenadobudol právoplatnosť.

7. Súd k veci udáva nasledovné:

8. Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konania sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

9. Podľa § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť.

10. Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

11. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

12. Po preštudovaní veci sa sudca stotožnil s dôvodmi uvedenými vyšším súdnym úradníkom v napadnutom rozhodnutí a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia, aplikujúc pritom ustanovenie § 202 ods. 2 Exekučného poriadku. Pre úplnosť dodáva, že pokiaľ by bol exekučný titul (rozhodcovský rozsudok, v ktorom rozhodcovský súd konštatoval, že sa nejedná o nárok zo spotrebiteľskej zmluvy) rozhodnutím všeobecného súdu právoplatne zrušený, povinná má možnosť v priebehu exekúcie podať aj ďalšie návrhy na zastavenie exekúcie v zmysle § 61k ods. 3 Exekučného poriadku, ktoré však nemajú odkladný účinok. Záverom sudca dáva do pozornosti tú skutočnosť, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia nemá odpovedať na každú námietku alebo argument uvedený v návrhu na zastavenie exekúcie, a preto sa podrobne nezaoberal všetkými tvrdeniami povinnej, nakoľko ich nepovažoval za rozhodné pre posudzovanie jej návrhu na zastavenie exekúcie.

13. Právny zástupca oprávneného zároveň navrhol, aby súd oprávnenému priznal voči povinnej nárok na náhradu trov právneho zastúpenia za podanie vyjadrenia k sťažnosti povinnej vo výške 174,08 eura vrátane DPH; zo sumy 11 316,40 eura vo výške 162,32 eura vrátane DPH /135,27 eura + 20% DPH/ + 1x paušálna náhrada nákladov vo výške á 11,76 eura vrátane DPH /9,80 eura + 20% DPH/).

14. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

15. Podľa § 199b Exekučného poriadku oprávnený a povinný v exekučnom konaní platia trovy, ktoré im v konaní vzniknú a trovy svojho zástupcu.

16. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

17. Podľa § 199e Exekučného poriadku ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene. Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymoženie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

18. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

19. Podľa § 256 ods. 2 CSP ak strana procesne zavinila trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, súd prizná náhradu týchto trov protistrane.

20. Vzhľadom na vyššie uvedené súd dospel k záveru, že uplatnené trovy právneho zastúpenia oprávneného za vypracovanie vyjadrenia k sťažnosti povinnej boli dôvodné, nakoľko súd sťažnosti povinnej nevyhovel.

21. Podľa § 10 ods. 2 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“) ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky, hodnota záväzku a hodnota veci, o ktorej vlastníctvo sa vedie spor alebo ktorej vydanie je predmetom súdneho sporu.

22. Podľa § 13a ods. 2 písm. c) vyhlášky odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby: c) ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu,

prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takému návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu.

23. V zmysle § 10 ods. 1 vyhlášky ak nie je ustanovené inak, základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby z tarifnej hodnoty 11 316,40 eura je suma 270,54 eura. Vychádzajúc z § 13a ods. 2 písm. c) vyhlášky je polovica danej hodnoty suma 135,27 eura. Suma 135,27 eura je teda základnou sadzbou tarifnej odmeny za 1 úkon právnej služby. K tomu advokátovi prináleží suma 9,80 eura, ako paušálna náhrada hotových výdavkov + 20 % DPH z celkovej sumy 145,07 eura, t.j. 29,01 eura. Spolu potom trovy právneho zastúpenia oprávneného predstavujú sumu 174,08 eura vrátane DPH (135,27 eura + 9,80 eura + 29,01 eura).

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné podať odvolanie.